

[Ole Vig Jensen]

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget tager regeringens redegørelse til efterretning og går herefter over til næste sag på dagsordenen«.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Det er egentlig fantastisk med det radikale venstre. Eller er det fantastisk, er det ikke bare normalt med det radikale venstre? Uanset hvilken dagsorden der blev foreslået af fremskridtspartiet, tror jeg, ville det radikale venstre have fundet en eller anden undskyldning for, at de ikke lige kunne være med i dag. Lad os så høre den grusomme motiverede dagsorden, der er foreslået af fremskridtspartiet:

»Idet folkettinget bekræfter sin positive« – jeg sagde positive – »holdning til de frie skoler og udtaler sin tilfredshed med, at regeringen nøje vil følge udviklingen i forbindelse med Tvindaktiviteterne . . .«, og så falder det radikale venstre igen ned på det, at man vil tage regeringens redegørelse til efterretning osv. Det var altså sidste stop. Tænk, hvis vi havde fremsat det dagsordensforslag, som det radikale venstre nu havde fremsat – hvor skulle man så havne?

Helle Degn (S):

Jeg vil gerne sige til ministerens konklusioner, så vidt jeg hørte dem alle, at jeg specielt er enig i det, ministeren nævnte som punkt 4, nemlig at konklusionen på denne debat må være: nej til særforanstaltninger. Det synes jeg er et meget udmærket resultat at have fået ud af en sådan debat. Det er nok noget skuffende for fremskridtspartiet. Jeg kan godt forstå hr. Knud Linds skuffelse. Han vandt jo intet i denne debat.

Af de ministersvar, der er afgivet i de forskellige ressortudvalg, hvor der er blevet stillet spørgsmål af hr. Knud Lind, synes jeg ligesom andre i debatten, at udenrigsministerens svar måske er det, som er det mest utilfredsstillende, for dér bevæger man sig på

grænsen til at give ikke en nøgtern oplysning, men et politiseret svar, som jeg synes er utidigt.

Hele hjemsendelsesdiskussionen synes jeg var præget af forkerte sammenligninger. Det, som selvfølgelig skal sammenlignes, er ikke, hvem der er blevet hjemsendt fra Ankara, om det er Tvindfolk eller erhvervsfolk, eller hvem det nu er. Den relevante sammenligning, der skal drages, er, hvilke hjemsendelsesprocenter andre ungdomsinstitutioner, skoler, kostskoler, ungdomsskoler og andre uddannelsesinstitutioner, som betjener den samme elevkategori, den samme aldersgruppe, har. Jeg tror godt, vi kan tale om, at det er ganske godt klaret og prisværdigt, at man påtager sig en uddannelses- og undervisningsopgave for grupper af unge, som andre uddannelsesinstitutioner har opgivet eller ikke kan klare. På den baggrund synes jeg det er rimeligt at sige, at det er en total proportionsforvrængning, vi har været vidne til fra fremskridtspartiets side.

Regeringens redegørelse er nøgtern bortset fra de 2 punkter, jeg nævnte, seminariediskussionen og udenrigsministerens besvarelse. Regeringen har efter vores opfattelse valgt en fornuftig måde at tackle forespørgslen på.

Jeg skal slutte med at sige, at socialdemokratiet kan tilslutte sig hr. Ole Vig Jensens dagsordensforslag.

Flemming Jensen (KF):

Ligesom jeg i indledningen gav det konservative folkepartis tilslutning til ministerens redegørelse, kan jeg give tilslutning til ministerens konklusion, der jo er blevet trukket op i 2 punkter. For det første nej til særforanstaltninger. Her er vi ganske enige. Det betyder naturligvis ikke nej til kontrol, hverken her eller andre steder, det vil vi gerne understrege. En kontrol er nødvendig. Ministeren sagde en anden ting, som fru Helle Degn vist ikke fik tid til at nævne, men som jeg også vil lægge vægt på: nej til begrænsning i lovgivningen om frie skoler. Begge dele er væsentlige.

Om dagsordenen skal jeg erkende, at det har været vældig ophidsende og bekymrende og har givet anledning til overordentlig mange tanker, hvilken af de 2 dagsordener man nu skulle vælge, og land og rige står og fal-